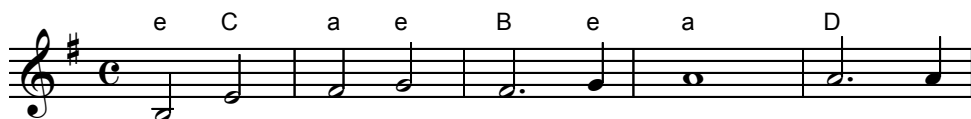

Królu odwieczny wszechświata

1. Kró - lu o - dwie - czny wsze - chświa - ta i
2. Dzi - siaj wstę - pu - jesz do nie - ba, by

Zba - wco ca - łąj lu - dzko - ści,
za - siaść z O - jcem na tro - nie;

Two - je zwy - cię - stwo nad śmie - rcią o -
On Ci na wie - ki prze - ka - zał wła -

twa - rło ła - ski po - dwo - je.
da - nie wsze - lkim stwo - rze - niem.

3. Wszystko, co żyje na ziemi,
napelnia otchłań i niebo,
Tobie poddane na zawsze,
przed Tobą zgina kolano.
4. Drżą aniołowie zdumieni
odmianą losu człowieka;
Ciało obmyte z przewiny
króluje w Słowie Wcielonym.
5. Ty jesteś Chryste radością,
nagrodam obiecana;
Świata całością królujesz,
poskramiasz zły doczesny.
6. Przeto prosimy Cię, Panie,
byś wszystkim grzechy przebaczył,
serca pociągnął ku Tobie,
przez łaskę z nieba wylaną.
7. Kiedy zaś przyjdiesz nas sędzić
wśród chmór płonących czerwienią,
daruj nam karę należną
i przywróć godność straconą.
8. Jezu, co w niebo wstępujesz,
niech Ciebie z Ojcem i Duchem
śpiew odkupionych wysławia
przez całą wieczność bez końca.